

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Asan/13/2017
Identifikačné číslo spisu: 7016201117
Dátum vydania rozhodnutia: 31.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7016201117.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a členiek senátu JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci sťažovateľky: C. T., R. XX, právne zastúpená: JUDr. Ladislav Pirovits, advokát, E. Štúra 29, Kráľovský Chlmec, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Špitálska 8, Bratislava, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného zo dňa 16.08.2016, č. 2016/123673, UPS/US1/OK2/BEZ/2016/15673, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľky proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 1Sa/30/2016 zo dňa 19.05.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 1Sa/30/2016 zo dňa 19.05.2017 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred prvostupňovým správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny č. 2016/123673, UPS/US1/OK2/BEZ/2016/15673 zo dňa 16.08.2016. Uvedeným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce č. MII/RK/KON/2016/132, č. z.: 2016/234782 zo dňa 24.06.2016.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že v danej veci posudzoval najmä otázku, či sa žalobkyňa dopustila porušenia právnych povinností súvisiacich s prihlásením svojich zamestnancov do Sociálnej poisťovne v zmysle zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej aj ako „zákon o sociálnom poistení“) a či v prípade žalobkyne išlo o nelegálne zamestnávanie uvedených osôb.

3. K námietke žalobkyne, že jej konanie nesmerovalo k tomu, aby sa vyhla plateniu poistného, krajský súd uviedol, že vzhľadom na objektívnu zodpovednosť za správny delikt táto námietka žalobkyne nie je

dôvodná, pretože sa pri konaní, resp. nekonaní žalobkyne nevyžaduje ani úmysel, ani nedbanlivostné konanie.

4. Námiетка žalobkyne spočívajúca v jej tvrdení, že v čase kontroly už bola splnená povinnosť žalobkyne prihlásiť zamestnanca do poistenia je vzhľadom na ust. § 231 ods. 1 písm. b) bod 1 zákona o sociálnom poistení bezpredmetná.

5. K námietke žalobkyne spočívajúcej v tvrdení, že zamestnanec N. T. začala pracovať až dňa 04.03.2015 je vyvrátená samou žalobkyňou, ktorá sama uviedla, že riadne zaplatila povinné odvody do poistného systému odo dňa 15.02.2015, že za obdobie 02/2015 bola vyplatená N. T. v mesiaci marec 2015 mzda v čistom v sume 15,96 eura, ktorú N. T. ako poberateľ pomoci v hmotnej núdzi preukázala Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce, pracovisko Veľké Kapušany, a teda v mesiaci február 2015 pracovala. Preto ani túto námietku žalobkyne súd nemohol akceptovať ako dôvodnú.

6. Podľa krajského súdu námiетка žalobkyne, spočívajúca v tvrdení, že bola postihnutá za ten istý správny delikt dvojitým postihom, za ten istý skutok, nie je vôbec akceptovateľná, pretože ak žalobkyňa zaplatila pokutu za omeškanie prihlásenia sa do Sociálnej poisťovne podľa zákona o sociálnom poistení, čo je v kompetencii Sociálnej poisťovne, a sankcia za predmetné porušenie povinnosti zákazu nelegálneho zamestnávania podľa zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní“), čo je v kompetencii žalovaného, ide tu o odlišné skutkové podstaty, upravené v osobitných predpisoch, a preto nie je možné postih žalobkyne považovať za dvojitý postih.

7. K námietke žalobkyne, že N. T. bola študentkou do 26 rokov veku, a preto nejde o nelegálne zamestnávanie, krajský súd uviedol, že z obsahu administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že N. T. dňa 09.06.2014 požiadala Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce, pracovisko Veľké Kapušany o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie, pričom k žiadosti doložila potvrdenie o návšteve Súkromnej strednej odbornej školy, Dunajská Streda od 01.09.2010 do 03.06.2014 a vysvedčenie o maturitnej skúške a v tejto žiadosti čestne vyhlásila, že nie je študentkou vysokej školy denného štúdia a nemá podanú prihlášku na štúdium v I., II., III. stupni vysokej školy, preto bola dňom nasledujúcim po ukončení štúdia na strednej škole, to znamená odo dňa 04.06.2014 zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

8. Krajský súd s poukazom na ustanovenia § 9 ods. 1 písm. b) bod 1 a § 10 ods. 1 zákona o sociálnom poistení nemohol akceptovať námietku žalobkyne, že N. T. v inkriminovanom čase bola študentkou vysokej školy denného štúdia a že má podanú prihlášku na štúdium v I., II., III. stupni vysokej školy. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobkyňa ako zamestnávateľ si nespĺnila zákonom stanovené povinnosti vyplývajúce zo zákona o sociálnom poistení, keďže svojho zamestnanca prihlásila na sociálne poistenie v zmysle ust. § 231 ods. 1 písm. b) bod 1 zákona o sociálnom poistení až po vzniku právneho vzťahu, ktorý im zakladá právo na príjem uvedený v § 3 ods. 1 písm. a) a ods. 2 a 3 zákona o sociálnom poistení.

9. Na nové námietky žalobkyne uvedené v jej vyjadreniach krajský súd s poukazom na ust. § 183 SSP nemohol reagovať.

10. Preto z vyššie uvedených dôvodov krajský súd, nezistiac porušenie základných zásad trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie, podľa ust. § 190 Správneho súdneho poriadku žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

11. Krajský súd žalobkyni ako neúspešnej účastníčke konania právo na náhradu trov konania nepriznal (§ 167 ods. 1 SSP).

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

12. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Košiciach podala žalobkyňa v postavení sťažovateľky (ďalej len „sťažovateľka“) dňa 26.07.2017 kasačnú sťažnosť podľa ust. § 438 a nasl. SSP, v ktorej uviedla, že krajský súd v konaní pochybil a porušil zákon najmä tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníčke konania, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Má za to, že krajský súd paušálne prijal závery správneho orgánu bez toho, že by bol vyhodnotil tie dôkazy, na ktoré poukazovala sťažovateľka v správnej žalobe a ktoré už boli uplatňované v priebehu správneho konania, ale s ktorými sa orgány verejnej správy v priebehu správneho konania nevysporiadali.

13. Ďalej vytýka krajskému súdu, že vo veci nenariadil pojednávanie napriek tomu, že v správnej žalobe nariadenie pojednávania navrhnuté bolo. Výsledkom uvedeného nesprávneho postupu v konaní, a tiež že správny súd sa nevysporiadal, resp. nesprávne sa vysporiadal s podstatnými skutkovými okolnosťami, je možné jeho rozhodnutie považovať za nezrozumiteľné pre nedostatok dôvodov.

14. Uvedený nesprávny procesný postup v konaní a rozhodovanie podľa názoru sťažovateľky viedli k tomu, že krajský súd vo vzťahu k podstatným žalobným námietkam a právnej argumentácii sťažovateľky nevyjadril svoj jasný právny názor a v tomto smere napadnuté rozhodnutie vôbec neodôvodnil a rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci žalovaným správnym orgánom.

15. V ďalšej časti kasačnej sťažnosti sťažovateľka upozorňuje na skutočnosť, že v danom prípade nemohlo ísť o nelegálne zamestnávanie, nakoľko v danom prípade kontrolovaná osoba je dcérou sťažovateľky a je potrebné aplikovať ustanovenie § 2a ods. 1 zákona č. 82/2005 Z. z.

16. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti, ktoré Krajskému súdu v Košiciach doručil 30.08.2017, uviedol, že sa v celom rozsahu pridržiava všetkých svojich vyjadrení, právnych názorov a stanovísk v podaniach, ako aj v žalovanom rozhodnutí a má za to, že žalobu ako nedôvodnú bolo potrebné zamietnuť.

III.

Konanie na kasačnom súde

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ust. § 449 ods. 1 SSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 445 SSP preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačnej sťažnosti je potrebné vyhovieť.

18. Najvyšší súd SR ako príslušný súd podľa ust. § 11 písm. g) SSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s ust. § 452 ods. 1 SSP.

19. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 1Sa/30/2016 zo dňa 19.05.2017, ktorým tento podľa ust. § 190 SSP zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľka domáhala preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 2016/123673, UPS/US1/OK2/BEZ/2016/15673 zo dňa 16.08.2016. Týmto rozhodnutím žalovaný správny orgán potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce č. MII/RK/KON/2016/132, č. z.: 2016/234782 zo dňa 24.06.2016 o uložení pokuty vo výške 2 000,- eur.

20. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Michalovciach vykonal dňa 26.11.2015 u podnikateľského subjektu, fyzickej osoby (žalobkyne - sťažovateľky), vykonávajúcej podľa výpisu zo živnostenského registra č. 807-9835 odo dňa 01.03.2006 okrem iného podnikateľskú činnosť: kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi (malobchod) v rozsahu voľnej živnosti, kontrolu nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania v zmysle zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých

zákonov v znení neskorších predpisov.

21. Pri kontrole bola preverená fyzická osoba p. N. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, ktorá na kontrolovanej prevádzke vykonávala závislú prácu obsluhujúceho personálu - predavačky obsluhujúcej zákazníkov. Svoju prítomnosť a výkon činnosti v kontrolovanej prevádzke odôvodnila založeným pracovnoprávnym vzťahom na základe dohody o pracovnej činnosti podľa Zákonníka práce. Uviedla, že je vedená v evidencii úradu ako uchádzač o zamestnanie.

22. Na mieste výkonu kontroly bol v zmysle ust. § 13 ods. 2 písm. a) zákona č. 10/1996 Z. z. o kontrole v štátnej správe v znení neskorších predpisov zamestnancami orgánu kontroly vypracovaný priebežný Protokol o výsledku kontroly č. MI1/RK/KON/2015/337-0002 s vyjadrením odôvodnenia prítomnosti a výkonu činnosti kontrolovanej osoby, v ktorom správnosť uvedených zistení podpisom potvrdila kontrolovaná osoba ako aj členovia orgánu kontroly.

23. Vykonanou kontrolou bolo zistené, že v čase výkonu kontroly v predmetnej prevádzkarni dňa 26.11.2015 v čase od 10:15 hod. do 10:30 hod. p. N. T. bola prihlásená kontrolovaným zamestnávateľom (sťažovateľkou) do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia Sociálnej poisťovne. Nebola prihlásená zamestnávateľom pred začatím výkonu pracovnej činnosti dňa 15.02.2015, kedy mala začať vykonávať prácu podľa dohody o vykonaní práce. Do Registra SP bola prihlásená elektronicky dňa 02.03.2015 o 11:14 hod. s dátumom poistenia od 15.02.2015.

24. Sťažovateľka predložila kontrolnému orgánu dohodu o pracovnej činnosti zo dňa 13.02.2015, uzatvorenú medzi sťažovateľkou ako zamestnávateľom a zamestnankyňou p. D. T. so začiatkom výkonu práce od 15.02.2015.

25. Z administratívneho spisu mal kasačný súd ďalej za preukázané, že na základe vyššie uvedených kontrolných zistení bol dňa 23.12.2015 vypracovaný Protokol o výsledku kontroly č. MI1/RK/KON/2015/337-0003.

26. Dňa 08.02.2016 bolo začaté správne konanie. Za účelom úplného zistenia skutkového stavu veci prvostupňový správny orgán požiadal Sociálnu poisťovňu, pobočku Michalovce o stanovisko k registračnému listu fyzickej osoby zo dňa 05.02.2015 (prihlásenie zamestnanca p. D. T.). Sociálna poisťovňa, pobočka Michalovce reagovala listom zo dňa 10.05.2016, ktorým potvrdila prihlásenie menovanej zamestnankyne do Registra SP elektronicky dňa 02.03.2015 o 11:14 hod. s dátumom vzniku poistenia 15.02.2015.

27. Na základe vyššie uvedených skutočností prvostupňový správny orgán dospel k názoru, že sú splnené podmienky podľa ust. § 68a ods. 1 písm. b) zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon o službách zamestnanosti“) pre uloženie pokuty, a preto rozhodol tak, že sťažovateľke uložil pokutu vo výške 2 000,- eur v zmysle ust. § 68a ods. 1 písm. b) zákona o službách zamestnanosti za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania podľa § 3 ods. 2 zákona č. 82/2005 Z. z., ku ktorému došlo tak, že sťažovateľka nelegálne zamestnávala podľa § 2 ods. 2 písm. b) citovaného zákona jednu fyzickú osobu p. N. T., s ktorou mala založený pracovnoprávny vzťah podľa osobitného predpisu (zákon č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce) so začiatkom práce od 15.02.2015 a nespĺnila si povinnosť podľa osobitného predpisu, § 231 ods. 1 písm. b) zákona č. 461/2003 Z. z., tým, že neprihlásila do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia zamestnanca pred vznikom poistenia, najneskôr pred začatím výkonu činnosti zamestnanca, ale oneskorene 02.03.2015 s dátumom poistenia od 15.02.2015.

28. Proti tomuto rozhodnutiu podala sťažovateľka odvolanie, o ktorom bolo rozhodnuté preskúmaným rozhodnutím žalovaného č. 2016/123673, UPS/US1/OK2/BEZ/2016/15673 zo dňa 16.08.2016.

29. Z odôvodnenia druhostupňového správneho rozhodnutia je nesporné, že odvolací orgán nezistil

žiadne porušenia zákona ani žiadne iné skutočnosti, ktoré by zakladali zrušenie prvostupňového rozhodnutia pre jeho nezákonnosť, uloženú pokutu v minimálnej zákonom stanovenej výške považoval za dostatočnú, a preto odvolanie sťažovateľky zamietol.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

30. Podľa § 3 ods. 2 zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní, právnická osoba a fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 2 a 3. Fyzická osoba nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 3.

31. Podľa § 2 ods. 2 písm. a) zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní, nelegálne zamestnávanie je zamestnávanie právnickou osobou alebo fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom, ak využíva závislú prácu fyzickej osoby a nemá s ňou založený pracovnoprávny vzťah alebo štátnozamestnanecký pomer podľa osobitného predpisu.

32. Podľa § 2a ods. 1 zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní, nelegálne zamestnávanie nie je, ak pre fyzickú osobu, ktorá je podnikateľom, vykonáva prácu jeho príbuzný v priamom rade, súrodenec alebo manžel, ktorý je dôchodkovo poistený, je poberateľom dôchodku podľa osobitných predpisov alebo je žiakom, alebo študentom do 26 rokov veku.

33. Podľa § 19 ods. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „zákon o inšpekcii práce“), inšpektorát práce uloží pokutu zamestnávateľovi alebo fyzickej osobe za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania od 2 000,- eur do 200 000,- eur, a ak ide o nelegálne zamestnávanie dvoch a viac fyzických osôb súčasne, najmenej 5 000,- eur.

34. Podľa § 19 ods. 6 zákona o inšpekcii práce, inšpektorát práce pri ukladaní pokuty podľa odsekov 1 a 2 zohľadňuje jej preventívne pôsobenie a pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na

- a) závažnosť zisteného porušenia povinností a závažnosť ich následkov,
- b) počet zamestnancov zamestnávateľa a riziká, ktoré sa vyskytujú v činnosti zamestnávateľa,
- c) počet nelegálne zamestnaných fyzických osôb, ak ide o uloženie pokuty podľa odseku 2 písm. a) prvého bodu,
- d) skutočnosť, či zistené porušenie povinností je dôsledkom neúčinného systému riadenia ochrany práce u zamestnávateľa alebo či ide o ojedinelý výskyt nedostatku,
- e) opakované zistenie toho istého nedostatku.

35. Podľa § 121 ods. 1, ods. 2 SSP, účastníci konania sú povinní označiť v žalobe a vo vyjadrení k nej dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Správny súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Správny súd môže vykonať aj iné dôkazy, ako sú navrhované, ak to považuje za potrebné na rozhodnutie vo veci.

36. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, ods. 2 SSP).

37. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

38. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

39. Kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, a to najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

40. Podľa ustanovenia § 182 ods. 1 písm. g) SSP v správnej žalobe sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 písm. g) uviesť vyjadrenie, či žalobca žiada nariadenie pojednávania; na neskoršiu žiadosť žalobcu o nariadenie pojednávania správny súd neprihliada.

41. V preskúmvanej veci je nesporné, že sťažovateľka v podanej žalobe na č. 1. 1 tejto žaloby uviedla, že v zmysle ustanovenia § 182 ods. 1 písm. g) SSP žiada vo veci nariadiť pojednávanie.

42. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že napriek tejto skutočnosti Krajský súd v Košiciach vo veci verejné pojednávanie nevytýčil, len oznámením podľa ustanovenia § 137 ods. 4 SSP na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach uviedol, že dňa 19.05.2017 o 09.15 hod. bude v danej veci verejne vyhlásený rozsudok (č. 1. 145).

43. Najvyšší súd SR ako súd kasačný dospel k záveru, že rozsudok je potrebné zrušiť podľa ustanovenia § 462 ods. 1 SSP a vrátiť Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie, a to pre závažné procesné pochybenie spočívajúce v odňatí možnosti účastníkovi konania konať pred súdom.

44. Podľa č. 48 ods. 1, 2 Ústavy SR, nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon. Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť k vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

45. Z čl. 48 ods. 2 Ústavy SR vyplýva právo na prerokovanie veci v prítomnosti účastníka, ktorého účelom je umožniť oprávnenej osobe. Aby bola prítomná na prerokovaní jej veci pre orgánom oprávneným o veci rozhodnúť. Podľa názoru kasačného súdu „vec v tomto prípade znamená celé konanie od podania žaloby až do jeho právoplatného skončenia“.

46. Základné právo upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR priznáva účastníkovi konania oprávnenie vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom.

47. Podľa ust. § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

48. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené, alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

49. Podľa ust. § 31 ods. 1 SSP, konanie sa začína doručením návrhu na súd.

50. Podľa ust. § 107 ods. 1 písm. a) SSP, predseda senátu nariadi na prejednanie vecí samej pojednávajúcej, ak o to požiada aspoň jeden z účastníkov konania.

51. Podľa ust. § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

52. Podľa ust. § 182 ods. 1 písm. g) SSP, v správnej žalobe sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 písm. g) uviesť vyjadrenie, či žalobca žiada nariadenie pojednávajúcej; na neskoršiu žiadosť žalobcu o nariadenie pojednávajúcej správny súd neprihliada.

53. V danom prípade je nesporné, že sťažovateľka pri podávaní svojej žaloby dňa 06.10.2016 v súlade s ust. § 182 ods. 1 písm. g) SSP žiadala vo veci nariadiť pojednávajúcej.

54. Túto žiadosť Krajský súd v Košiciach ignoroval a vo veci verejne vyhlásil rozsudok. Podľa názoru kasačného súdu Krajský súd v Košiciach v danej veci nepostupoval v intenciách zákonného ust. § 82 ods. 1 písm. g) SSP, pretože v danej veci neboli splnené podmienky potrebné pre rozhodnutie vo veci bez nariadenia pojednávajúcej. V danej veci krajský súd pochybil a v takomto prípade pojednávajúcej nariadiť mal.

55. Kasačný súd konštatuje, že pokiaľ krajský súd takto neurobil, svojim postupom odňal sťažovateľke možnosť konať pred súdom. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký zásadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. V danom prípade ide o tak závažnú vadu konania, ktorú nemohol kasačný súd nechať bez povšimnutia.

56. Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd SR, ako súd kasačný, napadnutý rozsudok krajského súdu podľa ust. § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie a to bez toho, aby sa zaoberal hmotnoprávnou stránkou kasačnej sťažnosti.

57. O náhrade trov kasačného konania kasačný súd nerozhodoval, pretože s poukazom a ust. § 467 ods. 3 SSP, ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

58. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.